

РЕШЕНИЕ

№ 9545

гр. София, 21.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3306** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Д. П. Т. от [населено място],[жк]блок 34, ап. 6, срещу Решение № 1699/12.04.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 133-ти състав, постановено по НАХД № 20221110205609 по описа на съда за 2022г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-4332-004437/29.03.2022г., издадено от Началник Сектор в СДВР, Отдел "Пътна полиция", с което на касатора, на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 (двеста) лева за нарушение на чл. 37, ал. 2 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Сочи се, че въззивният съд не е установил правилно фактическата обстановка, поради което неправилно е приел, че касаторът е нарушил нормата на чл. 27, ал. 2 от ЗДвП. Изтъква се, че водачът на автомобил с рег. номер С. загубва управлението на автомобила си преди да удари управлявания от касатора автомобил.

Допълва, че с превозното средство е извършил завиване наляво за навлизане в друг път, а не завиване наляво за навлизане в крайпътна територия, както е прието в НП и в следствие от районния съд. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде отменено и оспореното наказателно постановление. В допълнение, моля съда да осъди Главна Дирекция Национална Полиция/СДВР, Отдел Пътна полиция да заплатят и 200 лева в едно със законната лихва, считано от датата на плащането - 18.04.2023г. до датата на изплащането им от тяхна страна.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се явява лично и поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът – началник сектор в СДВР - отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен, не се представява и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурор Д. от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XXVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд, след обсъждане на събраните и приобщени по делото доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 02.03.2022г. около 17.20 часа Д. П. Т. е управлявал лек автомобил марка "Нисан Джук" с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], с посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица], като на разклона за комплекс „Корали“, при маневра ляв завой за навлизане в крайпътна територия /посока намиращия се в близост паркинг и комплекса/ не пропуснал и реализирал ПТП с движещия се срещу него лек автомобил - БМВ с рег. [рег.номер на МПС] . За констатираното нарушение е съставен АУАН № 575480/02.03.2022г. от младши автоконтрольор В. И. З. за нарушение на чл. 37, ал. 2 от Закон за движение по пътищата /ЗДвП/ и въз основа на него, след разглеждането на подадените писмени възражения до административнонаказващия орган /АНО/, било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, след като е кредитирал приложените по АНО доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК и свидетелски показания, въззивният съд е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения като наказаното лице е нарушило посочената в акта разпоредбата от ЗДвП. НП е законосъобразно и издадено от компетентен орган, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде административно наказано.

Така постановеното решение е правилно, като настоящият касационен състав споделя изложените мотиви от въззивния съд, поради което същите не следва да се преповтарят съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Неоснователно се явява възражението на касатора, че фактичката обстановка е неизяснена. Решаващият съд е събрал всички необходими за изясняване на делото доказателства и е обсъдил поотделно и в съвкупност показанията на свидетелите - актосъставител В. З., свидетеля Я. П. и свидетеля К. Т. - участници в ПТП, като ги е кредитирал, като описанието на механизма на настъпване на ПТП, което дават съответстват. Твърдението на касатора, че след като е направил ляв завой и е навлязъл напълно в пътя към комплекс, е спрял да изчака друга спряла кола пред него и е усетил удар в задната част на колата, са изолирани и не кореспондират с другите доказателства по делото, и са по скоро защитна теза.

Твърденията за липса на обективност от страна на проверяващите органи при извършване на проверката са неоснователни. На приложения снимков материал са ясно видими следите по двата автомобила от контакта помежду им. Тези видими следи от удара между автомобилите изцяло отговарят на приетата от актосъставителя, наказващия орган и РС фактическа обстановка, доколкото настъпват при ляв завой, при който се пресича платното с насрещно движещите се автомобили.

Правилно районният съд приема, че предприетата от касатора маневра касае навлизане в "крайпътна територия", доколкото с реализиране на маневра ляв завой в посока към комплекс "Корали", касаторът навлиза в път, който има изцяло обслужващ характер с оглед намиращите се в непосредствена близост паркинг и комплекс за отпих и почивка. Отделно от това в разпоредбата на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП са примерно изброени видовете крайпътни територии, в които е възможно водачите на нерелсови пътни превозни средства да навлязат - като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни. Използваният от законодателя израз, а именно "и други подобни" навежда на извода, че изброяването на крайпътните територии не е изчерпателно.

С оглед на изложеното, касационната инстанция не установи наличието на допуснати от въззивния съд съществени процесуални нарушения в процеса на попълване на необходимите за изясняване на обективната истина доказателства и оценката на тяхната доказателствена стойност, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното с НП лице, а последното от своя страна - до неправилно приложение на материалния закон.

Законосъобразни са и изводите на въззивния съд, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушението на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП, за което е наложено законоустановеното административно наказание - чл. 179, ал. 2, вр ал.1, т. 5, предл. 4 от ЗДвП.

Нормата на чл. 37, ал. 2 от ЗДвП предвижда, че водачът на нерелсово пътно превозно средство, завиващо наляво или надясно за навлизане в крайпътна територия, като двор, предприятие, гараж, паркинг, бензиностанция и други подобни, е длъжен да пропусне пътните превозни средства и пешеходците, движещи се по пътя, който той напуска. При преценка на установеното, касационната инстанция намира, че правилно е приложен материалният закон.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства от кръга на подлежащите на доказване, настоящият касационен състав приема, че доводите на касационния жалбоподател не се подкрепят от доказателствата по делото и релевираните в жалбата отменителни основания не са налице.

По изложените съображения и с оглед извършената служебна проверка по чл. 63в от

ЗАНН, във вр. с чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът не констатира други пороци на обжалваното решение, отнасящи се до неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което намира, че същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд - София град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1699/12.04.2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 133-ти състав, постановено по НАХД № 20221110205609 по описа на съда за 2022г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: